

104

UCHWAŁA Nr 107 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1979 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski z 1976 r. Nr 43, poz. 211, z 1978 r. Nr 15, poz. 50 i Nr 24, poz. 81 oraz z 1979 r. Nr 15, poz. 86) dodaje się pozycję 45 w brzmieniu:

„45. Nagrody dla pracowników muzeów państwowych za zwiększenie dochodów muzeów państwowych działających w formie zakładów budżetowych.“

§ 2. Na wypłatę nagród, o których mowa w § 1, przeznaczają się część przyrostu dochodów własnych uzyskanych

ponad ustalony poziom tych dochodów przez muzea państwowe działające w formie zakładów budżetowych.

§ 3. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi szczegółowe zasady przyznawania nagród dla pracowników muzeów państwowych za zwiększenie dochodów muzeów państwowych działających w formie zakładów budżetowych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Juroszewicz

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 czerwca 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Stowarzyszenie Architektów Polskich“.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1972 r. w sprawie uznania Stowarzyszenia Architektów Polskich za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 2, poz. 8) zarządza się, co następuje:

§ 1. W statucie Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 lutego 1972 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Stowarzyszenie Architektów Polskich“ (Monitor Polski Nr 15, poz. 100), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Stowarzyszenie Architektów Polskich, zwane dalej w skrócie „SARP“, jest stowarzyszeniem twórczym, zrzeszającym architektów

świadomych społecznego i kulturalnego znaczenia architektury służącej potrzebom narodu.

2. SARP jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i ma osobowość prawną.“;

2) w § 6:

a) dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:

„3. występowanie z wnioskami o nadanie architektom uprawnień twórców na zasadach i w trybie określonych odrębnymi przepisami“.

b) dotychczasowe pkt 3—8 otrzymują oznaczenie pkt 4—9.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie § 13 uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1973 r.

Nr 37, poz. 226 i z 1975 r. Nr 31, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1973 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań

finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 1, poz. 8 i z 1975 r. Nr 39, poz. 227) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w pkt 1 liczbę „60“ zastępuje się liczbą „100“;

b) w pkt 2 liczbę „100“ zastępuje się liczbą „200“;

2) w § 7 ust. 2 liczbę „100“ zastępuje się liczbą „150“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 czerwca 1979 r.

w sprawie ustalenia wykazu organizacji społecznych ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania dla ochrony praw obywateli oraz których przedstawiciele mogą występować jako pełnomocnicy procesowi.

Na podstawie art. 61 § 1 i art. 87 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157, Nr 39, poz. 231 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234) oraz art. 72 ustawy z dnia 24 października 1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania w sprawach o roszczenia pracowników ze stosunku pracy, w sprawach o roszczenia członków spółdzielni ze spółdzielczej umowy o pracę oraz w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, są: związki zawodowe, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Związek Bojowników o Wolność i Demokrację oraz inne organizacje zrzeszające emerytów i rencistów.

§ 2. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania w sprawach o roszczenia alimentacyjne, są: związki zawodowe, Liga Kobiet, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Towarzystwo

Przyjaciół Dzieci, Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Towarzystwo Trzeźwości Transportowców, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Związek Inwalidów Wojennych PRL, Związek Bojowników o Wolność i Demokrację, Polski Związek Głuchych oraz Polski Związek Niewidomych.

§ 3. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, których przedstawiciele mogą być pełnomocnikami w sprawach o ustalenie ojcostwa, o roszczenia alimentacyjne oraz o przysposobienie, są organizacje określone w § 2.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie ustalenia wykazu organizacji społecznych ludu pracującego, które mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli oraz których przedstawiciele mogą występować jako pełnomocnicy procesowi (Monitor Polski z 1965 r. Nr 37, poz. 213 i z 1968 r. Nr 50, poz. 349).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: J. Bałta

108

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 11 lipca 1979 r.

w sprawie wodnych urządzeń pomiarowych oraz znaków żeglugowych.

Na podstawie art. 31 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa rodzaje wodnych urządzeń pomiarowych, warunki ich ustawiania i utrzymywania oraz warunki ustawiania i utrzymywania znaków żeglugowych.

§ 2. 1. Wodne urządzenia pomiarowe, zwane dalej „urządzeniami pomiarowymi“, służą do kontroli przestrzegania warunków pozwolenia wodnoprawnego oraz do prowadzenia hydrograficznej obserwacji wód.

2. Przez urządzenia pomiarowe rozumie się:

1) znaki wodne wskazujące najwyższy lub najniższy dozwolony stan wody oraz najwyższy stan wód, jaki wystąpił w danym przekroju wody, a w szczególności: bołce, pale, klamry, tabliczki informacyjne,

2) urządzenia służące do pomiarów poziomu, przepływów i filtracji wody oraz ilości, składu, temperatury, odczynu i skażeń promieniotwórczych wody i ścieków, a w szczególności: wodowskazy, limnigrafy, teletlimnigrafy, piezometry, wodomierze, kanały i przelewy pomiarowe.

§ 3. 1. Zakład ustawia urządzenia pomiarowe w miejscach i w sposób określony w operacie wodnoprawnym oraz w nawiązaniu do reperów państwowej sieci niwelacyjnej.

2. Jeżeli operat wodnoprawny nie jest wymagany, zakład ustawia urządzenia pomiarowe w miejscach łatwo dostępnych i w sposób zapewniający ich obserwację oraz ochronę przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub innym działaniem utrudniającym odczytywanie pomiarów.